

متن پرسش

خدمت استاد بزرگوار حاج آقا طاهرزاده با سلام و تحیت: تقریباً مدت ده سال یک گروه فرهنگی ادبی در منطقه‌ی ما شکل گرفته که عمده فعالیت آنها برجسته سازی فرهنگ های بومی منطقه و در واقع احیاء سنت های پیشا انقلابی از جمله موسیقی های محلی، عاشقی، ترویج آلات موسیقی و همچنین غبار رومی از چهره های روشنفکران غرب زده منجمله مترجم آثار میرزا فتحعلی آخوندزاده که میرزا محمد جعفر قراجه داغی نام دارد، هستند و ایشان را بعنوان پدر نمایشنامه نویسی در ایران، مطرح و سالن ها و خیابان هایی را هم به نام میرزا محمد جعفر قراجه داغی نامگذاری کرده اند. این جریان ادعا می کند افکار میرزا فتحعلی آخوندزاده ارتباطی به میرزا جعفر قراجه داغی ندارد و تاکید می کنند کسی ترجمه کتاب «زندگی من» هیتلر بکند که نازی نیست و از این قبیل توجیهات. تنها نسبتی که افکار آخوندزاده و مترجم آثار ایشان میرزا جعفر قراجه داغی با ارزش های دینی و اسلامی دارد، ضدیت با دین در قالب نمایشنامه و رمان می باشد. این جریان به حدی مورد استقبال برخی ملی گراها واقع شده که در پروژه تبریز ۲۰۱۸ (شهر اولین ها) نام میرزا فتحعلی آخوندزاده بعنوان اولین نمایشنامه نویس ایرانی و میرزا جعفر بعنوان اولین پدر تئاتر ایران یاد شده است. اما آنچه که مسلم است همه این برجسته سازی ها فارغ از یک نگاه ارزشی شکل می گیرد. آیا واقعا لازم است که برای بزرگداشت منطقه و یا استان، متوسل به چهره هایی شویم که تنها امتیاز آنها فن نمایشنامه نویسی و یا فن ترجمه با رویکرد دین ستیزی می باشد. البته یادداشت ها و مقالات زیادی در جهت روشنگری افکار عمومی در نشریات و سایت های منطقه نوشته و انتشار یافته است. اما طرف های مقابل هیچگونه توجهی به آنها نداشته و راه خود را همچنان با صلابت طی می کنند! نظر حضرتعالی برای مواجهه با چنین جریان انحرافی که در استان آذربایجان شرقی شکل گرفته، چیست؟ لطفا ما را راهنمایی بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مسلّم جریان روشنفکری به همان شکل که امثال آخوندزاده دامن می‌زند، بسطِ فرهنگ بیگانه است و ادامه‌ی ۲۰۰ سال وابستگی و سرگردانی ملت ما. تاریخ ما تاریخ دیگری است و برای بالیدن این ملت، باید به تاریخی نظر داشت که علماء و فلاسفه و متفکران اصیل ما در آن نقش داشته‌اند. این چه افتخاری است که به کسانی رجوع کنیم که سراسر شیفته‌ی بیگانگان و غافل از فرهنگ اصیل اسلامی ایرانی بوده‌اند. کسانی که روشنفکران شیفته‌ی غرب را تبلیغ می‌کنند از

این مسئله غافل‌اند که هر ملتی با فرهنگ خود و در تاریخ خود می‌تواند بی‌بالد. ۲۰۰ سال روشنفکری، حاصلش ۲۰۰ سال وابستگی شد و ما هنوز در ظلمات آن وابستگی دنباله‌رو غرب هستیم، در حالی که انقلاب اسلامی گشایشی است برای به‌خودآمدن و آزادشدن از بی‌سر و سامانی و وابستگی. موفق باشید